

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Υποψηφιότητα γιὰ τὴν ἔδρα τοῦ Ροστιαν.—Τὸ ζήτημα τοῦ Βάγγερ.—Ἐνα χαριτωμένο Παρισινὸ περιοδικό. Δυὸ ερωμοὶ στὴν Πλατεία τῆς Γρέβης.

Ὁ ποιητὴς **Μαυρίκιος Ντυπλεσὺ**, διάδοχος τοῦ Μωρεάς στὴν ἀρχηγία τῆς Γαλλικῆς ῥομαντικῆς σχολῆς, ἔβαλε πάλι ὑποψηφιότητα στὴ Γαλλικὴ Ἀκαδημία, τῆ φορὰ τούτη γιὰ τὴν ἔδρα τοῦ Ἐδμόντου Ροστιαν. Κανένας ἄλλος δὲ θὰ μπορούσε ν' ἀντικαταστήσει καλλίτερα τὸν πεθαμμένο ποιητὴ τοῦ «Γερσοῦ Λάσους», παρὰ ὁ ποιητὴς τῶν «Αὐρικῶν Μελετῶν». Θυμούμαστε πὼς στὰ 1918 ὁ Μαυρίκιος Ντυπλεσὺ ἴσταν εἶχε ζητήσει μὲ θέρη, χωρὶς ὅμως ἐπιτυχίᾳ, τὴν ἔδρα τοῦ Ἰουλίον Λεμαίτη, ὁ ἔξακουσμένος κριτικὸς Παῦλος Σουττὰν ἔγραψε στὸ γαλλικὸ «Χρόνον» τὰκόλουθα: Ἡ ἀποτυχία του δὲ μικραίνει διόλου τὴν ἀξία τοῦ ποιητῆ τῆς «Αὐτικῆς Παλλάδας», μὰ καὶ δὲ μεγαλώνει τὴν Ἀκαδημία.

—Ὁ **Γιάννης Μαργὸλ**, ὁ γνωστὸς πολύμαθος καὶ δυνατὸς μορφακὸς κριτικὸς τοῦ «Γαλλικοῦ Ἑρμοῦ» (Mercure de France), δημοσίεψε τελευταίᾳ ἕνα τόμο, ὅπου μάζεψε διὰ τὰθηρα του τὰ τεπωμένα ἀπὸ τὸ Μάη τοῦ 1915 στὸ περιοδικὸ τοῦτο, πὸν πραγματεύονται τὰ μωσιακὰ ζητήματα στὸν καιρὸ τοῦ πολέμου. Τὸ βιβλίον του τιλοφόρησε «Τὸ ζήτημα τοῦ Βάγγερ». Ἀντίθετα ὅμως πρὸς τὸ Νίτσι, πὸν μὲ μιὰ μοιότη του μὲ τὸν ἴδιο τίτλο, φάνηκε σκληρὸς γιὰ τὸ Βάγγερ, ὁ κ. Μαργὸλ διαφερτενεὶ τὸν ὑπάρκα τοῦ Μπαυρόντ μὲ πάθος καὶ ὁμηρικότητα. «Τὸ ζήτημα τοῦ Βάγγερ» τοῦ κ. Μαργὸλ εἶναι βιβλίον εὐχάριστο, ὠφέλιμο καὶ διασκεδαστικὸ στὸ διάβασμα.

—Ἰσοσερὸ καὶ ἀναγονφιστικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς δίνει μιὰ φορὰ τὸ μῆνα τὸ νέο παρισινὸ περιοδικὸ «La Place de Grève», πὸν γράφεται ἀπὸ μιὰ ὀμάδα ἀπὸ φίλους καὶ πνευματώδικους συγγραφεῖς, τοὺς ἴδιους, θαρροῦμι, πὸν ἴσαμε πρὸν ἀπὸ λίγῳ ἔγραψαν μὲ τὸ ἴδιο θαυμαστὸ χυῶμορ στὶς τελευταῖες σελίδες τῆς «Revue Critique». Εἶναι ἡ πλατεία τῆς Γρέβης, τόπος τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων, πὸν δάνεισε ἴδιονά της στὸ χαριτωμένο περιοδικό, πὸν εἶναι ὁ τόπος τῶν πιὸ ἀθῶων καὶ πιὸ πολιτισμένων θανατικῶν ἐκτελέσεων τοῦ κόσμου, κ' ὅπου δῆμος εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ γυλοτῖνα τὸ χωρατὸ καὶ τὸ ἄκακο γέλιο.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ πὸν ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἀηδία καὶ στενοχώρια, κ' ἡ τέχνη τις πιὸ πολλές φορὲς στενοχώρια καὶ σπυσοκφάλασμα, ὅταν δὲν εἶναι ἀντιπαθητικὴ πολιτικοκοινωνιολογικὴ ἐπιχειρηματολογία, —μιὰ ἐποχὴ πὸν ὅποιος ἔξακολουθεῖ νὰ παίρνει τὸν κόσμον στὰ σοβαρά, ἂν δὲ μαζεύει λεπτά, μαζεύει ἔνδι καὶ γολή, —μόνο τὸ γέλιο ἀπομένει γιὰ τὸν ἀιστανικὸν ἄνθρωπον πὸν μπορεῖ καὶ βλέπει τὴ ζωὴ λίγῳ παρὰ πίσω ἀπὸ τὴ μύτη του.

Γιὰ τὸν τέτοιον ἄνθρωπον, πὸν τὸ ραφιναρισμένο του γούστο δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιηθεῖ μῆτε στὰ συνηθισμένα χοντροκομμένα χωρατὰ τῶν συνηθισμένων σατυρικῶν φύλλων, ἢ «Πλατεία τῆς Γρέβης»

εἶναι μιὰ δαση λησμονιᾶς καὶ παρηγοριᾶς ἀπὸ τις λίγες.

—Εἰδοποιούμε τοὺς ἀπανταχοῦ συμπατριῶτες μας πὸς ἡ «Πλατεία τῆς Γρέβης» ἔχει καὶ τὸ σχετικὸν ἀστυνομικὸ της τμήμα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ καλὸ νὰ φυλαγώμαστε ἀπὸ μερικὲς κακοτοπιές, σὰν κ' αὐτὲς ὅπου ἔπλεσαν ὁ κύριος ἐφοπλιστῆς, πὸν τὴ δόξα του πρωτοκηρύξαμε ἐμεῖς στὸ «Νουμᾶ» ἐδῶ καὶ καμπόσους μῆνες, κ' ὁ ἄλλος κύριος πὸν δὲ θέλαμε πὸν νὰ πιστεύαμε πὸς εἶναι πρόσωπο μόνον φανταστικὸ καὶ bon trovato.

Μεταφράζουμε δῶ τις δυὸ θανατικὲς ἐκτελέσεις πὸν γίνηκαν, τὸν περασμένο Φλεβάρη, σὲ δυὸ συμπατριῶτες μας, μὸς στὰ μάτια χιλιάδων κόσμου. Ὁ Εἰσαγγελεῖς ὑπογράφεται Turlupin.

Νο 1.—«Εἶναι τώρα κάπου εἴκοσι μῆνες πὸν μιὰ σοβαρὴ ἑλληνικὴ ἐφημερίδα γνωστοποιεῖ τοὺς ἀναγνώστες της πὸς ἐκείνες τις μέρες εἴτανε νὰ φτάσει στὴν Ἀθήνα ὁ ποιητὴς Μπωντελαῖο, ὁ γάλλος Τυρταῖος. Μ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρία, ἡ ἐφημερίδα ἔλεγε μερικὰ καλὰ λόγια γιὰ «τοὺς ἀπλοῦς κ' εὐκόλους, στίχους του, καμωμένους γιὰ τοὺς ἀπλοϊκοὺς κ' ἡρωϊκοὺς πολεμιστὰδες...»

«Καθὼς μάθαμε, ὁ λόγος εἴτανε γιὰ τὸν Μποτρέλ. Μποτρέλ—Μπωντελαῖο: Εἴτανε μιὰ μικρὴ φωνητικὴ σύγχυση».

Νο 2.—Τὸ βιβλίον εἶναι ἕνα ἐπιτολὸ τῆς μόδας. Στὴν ἐκθεση ἐπιπλώσεων τοῦ τελευταίου φθινοπωρινοῦ Salon, δὲν ὑπαρχε δωμάτιον πὸν νὰ μὴν εἶχε καὶ μιὰ βιβλιοθήκη, ὅπου τὰ πέτανα δεσίματα τοῦ 18ου αἰῶνα ἢ τῆς ἀρχῆς τοῦ 19ου ἀποτελοῦσαν ἕνα διακοσμικὸ στοιχεῖο τοῦ συνόλου.

«Εἶναι συνήθιον στὸν καλὸν κόσμον τὸ νὰ διαβάσει κανεὶς ἢ νὰφίγει κανεὶ νὰ νομίζον ὅτι διαβάσει βιβλία — νὰ παρουσιάζει τίποτα «περιορισμένους ἐκδόσεις» μὲ περισσότερο ἢ λιγότερο παράδοξες ἐπιλογαφίες. Κι' αὐτὴ ἡ μόδα τῶν βιβλίων δὲν εἶναι μονάχα στὴ Γαλλία. Τελευταῖα ἕνας ἑλληνας ἐφοπλιστῆς (μεταφράζετε: νεόπλοτος) ἔγραψε σ' ἕνα μεγάλον βιβλιόπλετο τῆς Ἀθήνας — ἔγραψε: ἐκείνον πὸν ἄνθρωπον στὴν πλατεία τοῦ συντάγματος — νὰ τοῦ στείλει 18 μέτρα βιβλία. Τὶ βιβλία, ποιοὺς συγγραφεῖς, λίγῳ τὸν ἔμελε. Τοῦ χρειαζόντουσαν δεκαοχτῶ μέτρα γιὰ νὰ γιομίσει τὴ βιβλιοθήκη του, κ' εἶχε ἀνάγκη νὰχει μιὰ βιβλιοθήκη γιὰ σημάδι τοῦ πλοῦτου του, ὅπως εἶχε καὶ δὲν αὐτοκίνητα (ἕνα δὲν εἶναι ἀρκετὴ πολυτέλεια), μιὰ βίλλα στὴν Κηφισιά, κοὶ μιὰ ἡθοποιδ ἐρωμένη, πὸν τὸν ἀπατοῦσε μὲ τὸ σωφὲρ του.»

Ἡ τελευταία λεπτομέρεια μᾶς φαίνεται τόσο φωνητικὴ, ὅστε λέμε πὸς θᾶναι παρμένη ἀπὸ τὴ φαντασία τοῦ κυρίου Τουρλοπίνου.

Εἶναι κατὶ ἀστέρια στὸν οὐρανὸ πὸν τὸ φῶς τους, λὲν οἱ ἀστρονόμοι, ἀκόμη δὲν ἔφτασε ἴσια μὲ τὴ γῆ. Τὶ ἔχει νὰ κάμη, ἀρὸν τὸ φῶς ὑπάρχει; Ἔτσι καὶ σὰ δὲν τὴ βλέπουμε, στάπομακρα τούρανοῦ, φεγγαβολᾶ ἢ ἀλήθεια. Θὰ φωτίση κ' ἀφτὴ μιὰ μέρα τὴν Ἑλλάδα.

ΜΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ὁ Ψυχάρης προφήτεψε κάποτε πὸς γλήγορα, πολὺ γλήγορα, ἴσως καὶ στὶς μέρες μας, τὸ Ζήτημα θὰ τραβήξει τόσο μπροστὶ, οἱ κατοπινοὶ μας θὰ ζητήσουν τέτιο ἀπλούστεμα στὴ γλώσσα, ὥστε ἑμᾶς τοὺς παλιούς θὰ μᾶς βρῖσκονε συντηρητικούς, ἀ-
τολμούς, πισωδρομικούς.

Φυσικά, ὅπως ὅλα ὅσα εἶπε ὁ Ψυχάρης, ἔτσι κ' ἡ προφητεία αὐτὴ ἀλήθευε — καὶ μάλιστα στὶς μέ-
ρες μας.

Ἔγουμε μπροστὰ μας τὸ «Δελτίο» τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκ-
παιδεύσεως (Τεύχος 14, Φεβρουάριος 1920). Στὴ
σελίδα 31 δημοσιεύεται ἓνα βαρυσήμαντο ἔγγραφο
ποὺ ἀξίζει νὰ ξαναδημοσιεύουμε τὴν ἀρχὴ του ἔδω:

**Τὸ συνέδριον τῶν δημοδιδασκάλων Ἀργολίδος
μετὰ βαθεῖαν, ἐμπεριστατωμένην καὶ ἐνδε-
λεχῆ μελέτην τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν
πραγμάτων**

Ψηφίζει

1) Ἐκφράζει ἀπόλυτον καὶ ὀλόθερον τὴν
εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὴν Σὴν Κυβέρνη-
σιν διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως πα-
τρικῆν μερίμναν αὐτῆς, ἐκδηλουμένην διὰ τῆς
ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, σκοπὸς τῆς ὁ-
ποίας εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ δημοτικοῦ σχο-
λείου ἀπὸ τοῦ μεσαιωνισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον
ἦτο ὑποχρεωμένος μέχρι σήμερον νὰ δουλεύῃ
κατὰ τὸν μᾶλλον δουλικὸν τρόπον.

2) Καθικετεύει Αὐτὴν, ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ
μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταχύτερας ἐπεκτάσεως τῆς
ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως εἰς τε τὰ ἑλλη-
νικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ τε
ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.
Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μεταρρυθμίσειν ἀνάγκη νὰ
καθορισθῇ σαφῶς ὁ σκοπὸς, ὃν ὀφείλει νὰ
ἐπιδιώξῃ ἕκαστον σχολεῖον, παύσῃ δὲ τὸ κατώ-
τερον νὰ εἶναι ἐξυπηρετικὸν τοῦ ἀμέσως ἀνω-
τέρου, τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ σχολεῖῳ φοιτήσεως
καθοριζομένης γενικῶς ἑξαετοῦς τοῦλάχιστον.

3) Τὸ συνέδριον ὄχι εὐχαρίστως παρετήρησε
μὴν ἄκραν συντηρητικότητά, ἀφορῶσαν εἰς
τὴν ἔκτασιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως,
ἰδίᾳ δὲ τῆς γλωσσικῆς, αἰσθάνεται δὲ ὑπο-
χρεώσιν του νὰ γνωρίσῃ τῇ Σὴ Κυβερνήσει
ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε τὴν μεταρρυθμίσειν
ριζοσπαστικωτέραν, εἰδικώτερον δὲ θεωρεῖ ἀ-
παραίτητον τὴν κατάργησιν τῶν ανευμάτων
καὶ τόνων, ἀντικαθισταμένων τῶν τελευταίων
δι' ἐνὸς σημείου, ἀφ' οὗ οὐδεὶς λόγος οὔτε
σκοπιμότητος, οὔτε ἐκπαιδευτικῆς ἐπιβάλλει τὴν
ἐξ αἰτίας τούτων τυραννίαν μαθητῶν καὶ δι-
δασκάλων.

Τέτια ψηφίσματα, καὶ ἀκόμα ριζοσπαστικώτερα,
ἀπὸ συνέδρια δημοδιδασκάλων ἄλλων Νομῶν, μᾶς
βεβαίωσε ὁ κ. Ἀλ. Δελμούζος πὸς ὑπάρχον ἀρ-
κετὰ στὸ γραφεῖο του. Οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Ἰπουργ-
είου τὰ μελετοῦν τώρα κ' ἐλπίζουμε πὸς γλήγορα
θὰ δοῦμε κανένα θαῦμα ποὺ θὰ τρέβοιμε τὰ μά-
τια μας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἡγερέα. Βρίσκεται γράμμα μας, μετ' ἀληθινῶ σου
τόνομα, ἀπὸ δεκαπέντε μέρες στὸ Poste Restante. Ζήτη-
σέ το. — κ. Γιῶργο Ἐλάτη. Λευκάδα. Σοὺ στέλλομε γράμμα
πάνω σ' αὐτὰ ποὺ μᾶς γράφεις. Ζήτησέ το στὸ Ρ. Ρ. — κ.
Ἄγγ. Χρυσ. Τὰ δημοσιεύομε καὶ τὰ δυό. Ὅσο γιὰ τὴν ἐπι-
μονή σου νὰ μᾶς συμπαθᾷς, μὰ τὴ βρῖσκουμε ἀδικολό-
γητὴ πέρα πέρα. — κ. Δ. Ἀχ. Τὸ δώσαμε στὴν κ. Μυρτ. —
κ. Ἡρ. Μαρ. Τὸ δώσαμε στὸν κ. Φιλ. — κ. Π. Σμ. Ἔτσι
κ' ἔτσι. Μὲ περισσότερο συμμάζεμα καὶ δούλεμα θὰ γινό-
τανε καλὸ. — κ. Δημ. Δαν. Ἡ ἰδέα μας εἶναι πὸς χρειά-
ζεται ἀκόμα νὰ δουλέψῃς πρὶν νὰ δημοσιεύῃς. — κ. Ἀποστ.
Ἐρωδ. Αὐτὲς οἱ σύνταξες δὲν ἀρνούμαστε πὸς τίς συντη-
θοῦνε τώρα μερικοὶ ποιητῆς ὅμως ἐμεῖς προτιμοῦμε τὰ
καθαρὰ λόγια. Ἡ ὁμοσιτία καὶ ἡ σκοτεινιάδα στὴν ποίησιν
βρῖσκεται στὸ βάθος τῆς οὐσίας τῆς, ὅπως βρῖσκεται στὸ
βάθος κάθε ἐμφάνισις τῆς ζωῆς. Ἄλλαστε οἱ δικές σου,
οἱ συνταχτικῆς... ἀνταρσίαι δὲ σκοτεινιάζουν τόσο τόσο τὸ
νόημα, ὅσο δίνουν κάποιο δυσάρεστο συναίσθημα. Ἀπο-
φευγε καὶ τίς χασμωδίες. — κ. Μ. Μ. Ζωτ. Ὅχι καὶ πολὺ
καλὴ στὴν ἐκτέλεση, ἀν καὶ ἀρκετὸ βάθος στὴν ἰδέα. Ἀ-
νάγκη νὰ δουλέψῃς ἀκόμα στίχο καὶ γλώσσα. Ἐκεῖνο πάλι
τὸ «Εἰς τὴς ἀνάγκας πρόδημη γιὰ χάδια — καὶ σ' ἄλλα πε-
ρήφανη» κτλ. τί πὰ νὰ πεῖ; — κ. Πέτρ. Σμαρ. Θὰ δημοσι-
εῖται. — κ. Δ. Ἀχατ. Ἀδύνατο νὰ προφτάνομε νὰ δημο-
σιεύομε ὅλα. Ὁ «Χωρισμός» δὲν εἶναι κ' ἄσκημος, ὅμως
δὲν μποροῦμε νὰ νιώσουμε τὸ μέγεθος του. — κ. Φάνο. Πο-
λιτειακοὺς στίχους δὲ δημοσιεύομε.

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

“ΠΛΑΪ” ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ,,

Βγῆκε στὴ σειρά τῶν «Λογοτεχνικῶν ἐκδό-
σεων Ζηράκη», τὸ ρομάντζο τοῦ Διευθυντῆ τοῦ
„Νουμά“ κ. Δ. Π. Ταγκόπουλου (μὲ τὴν εἰ-
κόνα τοῦ συγγραφέα) καὶ πωλιέται στὰ Γρα-
φεῖα τῆς Ἐταιρείας „ΤΥΠΟΣ“ (ὁδὸς Σοφο-
κλέους 3) καὶ στὶς ἐπαρχίες στοὺς ἀνταποκρι-
τῆς τῆς ἰδίας Ἐταιρείας, Δραχ. 3.

ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ἸΩ. ΚΟΝΔΥΛΙΚΗ (ΔΙΑΒΑΤΗ

• • • • ΤΟΜΟΣ ΒΠΟ 112 ΣΕΛΙΔΕΣ • • • • •
• • • • ΠΩΛΙΤΑΙ ΔΡΑΧ. 3.50 • • • • •
• • • • ΒΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ • • • • •
• • • • ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΤΥΠΟΣ» • • • • •

✻ ✻ “ΤΥΠΟΣ,, ✻ ✻
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
✻ ✻ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ✻ ✻
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3 — ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΑ..

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑΣ

ΔΡΑΧ. 4

ΕΤΑΙΡΙΑ “ΤΥΠΟΣ,, ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ
900,000,000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: } ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ
 } Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΙΓΙΟΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ
ΑΡΤΑΝ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
ΒΟΛΟΝ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ
ΣΑΚΥΝΘΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΘΗΒΑΣ
ΘΗΡΑΝ
ΙΘΑΚΗΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΝ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΝ
ΚΥΜΗΝ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ
ΚΥΘΗΡΑ
ΛΑΜΙΑΝ
ΛΑΡΙΣΣΑΝ
ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

ΛΕΥΚΑΔΑ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΗΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ
ΠΑΞΟΥΣ
ΠΑΤΡΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΥΛΟΝ
ΠΥΡΓΟΝ
ΣΠΑΡΤΗΝ
ΣΥΡΟΝ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΧΑΛΚΙΔΑ